

[Langsted]

hjælpe dem med. Hvad de derefter har brug for, er forbedrede produktionsmetoder inden for landbrug og håndværk. Hvis vi vil glemme, hvor langt vi selv er nået, er vi også i stand til at hjælpe dem her.

Uden energiforsyning har intet samfund nogen fremtid, og det gælder også udviklingslandene. Men hvem siger, at det nødvendigvis skal være på basis af olie, kul og uran, når vi fortrinvis har at gøre med områder, hvor solen altid skinner, hvor der findes store uudnyttede vandkraftreserver, og hvor mulighederne for at udnytte geotermisk energi er mindst lige så store som herhjemme? Det virker i denne forbindelse betryggende, at EFs energiministre i sommer understregede nødvendigheden af et samarbejde mellem industrilandene og udviklingslandene på energiområdet, hvilket blev fulgt op på det vestlige økonomiske topmøde, hvor det blev understreget, at bistanden til u-landene på energiområdet måtte forbedres og samordnes. Også på dette område kan vi yde en indsats, men det kræver på mange punkter en nytænkning.

For afslutningsvis at kommentere de to beslutningsforslag skal jeg sige, at forslag B 22 fra fremskridtspartiet efter min mening rummer en stor selvmodsigelse i teksten, idet selve forslaget jo lyder således:

»Folketinget pålægger regeringen at fremkomme med forslag til ændring af lovgivningen om udviklingsbistand, således at denne fremover gives som statslån...«, mens det i bemærkningerne hedder:

»Partiet mener fortsat, at det må være den enkelte borger, der selv bestemmer, hvilke lande og politiske systemer han eller hun ønsker at støtte«.

Og videre:

»Det er fortsat fremskridtspartiets opfattelse, at skatteyderbetalt dansk u-landshjælp bør ophøre i forbindelse med indkomstskattens afvikling.«

Det er næsten som at blæse og have mel i munden samtidig.

Vi kan bedre acceptere det konservative beslutningsforslag, idet vi kunne tænke os at foreslå en tekstændring, så ordene »at omlægge u-landspolitikken, så den i højere grad forøger dansk beskæftigelse og produktion«, ændres til: at anlægge u-landspolitikken, »så den bliver til gavn for dansk beskæftigelse og

produktion«. Det er imidlertid småting, som kan rettes til under udvalgsarbejdet.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har et par enkelte spørgsmål at stille til ministeren og hr. Lasse Budtz.

Vi hørte den traditionelle forklaring fra ministeren om, hvordan den nuværende forkerte danske u-landspolitik er kørt. Det vidste vi i forvejen, der var ikke noget interessant i det. Men vi hørte ikke noget om, hvorfor u-landene ikke kan købe danske varer. Vi hørte ikke, om det er, fordi danske varer er for dyre eller de er for dårlige. Er der noget galt med kvaliteten af danske varer? De varer, som danske arbejdere fremstiller, er de ikke gode nok, sådan at u-landene kan være tjent med dem? Hvorfor kan u-landene ikke bruge deres støtte til at købe danske varer? Det synes jeg ville være interessant at få at vide. Det var det, hr. Lasse Budtz fulgte op, og hvis ministeren ikke kan forklare, hvad det er, der er galt med de varer, danske arbejdere fremstiller, så kan det være, at hr. Lasse Budtz kan forklare det.

I stedet for at sige noget sagligt kom hr. Lasse Budtz med det sædvanlige postulat om, at fremskridtspartiet er asocialt, men den påstand bliver ikke mere sandfærdig, selv om man gentager den også i denne debat. Den er stadig væk helt skrupforkert.

Hr. Ib Christensen tog også fat på det med, at u-landene skulle have mest muligt for pengene. Ja men hvad er det da for noget? Får man ikke mest muligt for sine penge, hvis man køber danske varer? Det er det samme som at påstå, at vi ikke er konkurrencedygtige. Så er der jo noget galt med det danske system. Nu påberåber man sig, at Danmark har været så fantastisk godt styret, her i debatterne med finansministeren, der har en fantastisk økonomisk oversigt og kan se økonomisk sammenhæng i en finanslov osv. Ja men så kan der da ikke være noget galt med den danske økonomi, sådan at vores varer ikke er konkurrencedygtige. Eller hvad er det for noget, man påstår? Der er da noget, der ikke hænger sammen.

Asocialt – ja, altså Industrirådet har ment, at vi kunne give u-landsbistand ved hjælp af, at u-landene måske købte danske varer. Det synes vi også at man skal gøre, så længe man giver u-landsbistand via skatteyderkroner.